

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/36/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7208220142
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7208220142.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcov 1/ X.. S. T., bývajúceho v J., T. X, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Petra Kerecmana, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusova 1, IČO: 36 588 725, 2/ X.. Z. T., bývajúcej v J., T. X, proti žalovanému Mestu Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda 48/A, o nahradenie prejavu vôle, o odvolaní žalobcu v 1. rade a žalobkyne v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 27.11.2014 č. k. 22C/93/2008-265 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvého stupňa“ alebo len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 27.11.2014 č. k. 22C/93/2008-265 zamietol žalobu a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že žalobca v 1. rade ako nájomca a Mestská časť Košice - Staré mesto ako prenajímateľ uzatvorili dňa 3.8.1994 zmluvu o nájme k bytu na 1. poschodí, T. X v J.. Predmetný byt bol vedený u správcu bytu BPMK, s.r.o. pod starým číslom XX. Zo zhodných vyjadrení účastníkov vyplynulo, že byt bol pôvodne vedený pod č. 18, a v priebehu konania došlo k ustáleniu čísla bytu na č. X. V tom istom roku žalobca v 1. rade požiadal o prevod vlastníctva bytu, ktorý nebol zrealizovaný. Následne na základe nájomnej zmluvy v roku 2004, žalobca v 1. rade opätovne požiadal o prevod vlastníctva predmetného bytu a bola mu predložená na podpis zmluva o prevode vlastníctva bytu, ktorú žalobca v 1. rade podpísal, avšak žalovaný zmluvu nepodpísal a byt nebol prevedený do vlastníctva žalobcu do dňa rozhodnutia súdu. Konanie žalovaného bolo v rozpore s § 29a zák. č. 182/1993 Z.z, lebo žalovaný mal povinnosť uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu do dvoch rokov odo dňa, keď nájomca (žalobca v 1.rade) požiadal o prevod vlastníctva bytu.

V priebehu konania uzavrel žalobca v 1. rade manželstvo so žalobkyňou v 2. rade, a to dňa 18.12.2010. Po uzatvorení manželstva z jeho strany a zo strany žalobkyne v 2.rade nedošlo k „zaslaniu“ žiadosti o prevod vlastníctva bytu aj žalobkyňou v 2.rade žalovanému. Následne žalobca v 1. rade podal v roku 2011 žiadosť o pripustenie vstupu žalobkyne v 2. rade do konania a návrh na pripustenie zmeny žaloby, aby sa nahradenie prejavu vôle o prevod vlastníctva bytu vzťahoval aj na žalobkyňu v 2.rade ako kupujúcu.

Okresný súd uznesením zo dňa 24.10.2014 č. k. 22C/93/2008-221 pripustil zmenu žaloby v znení, ako vyplýva z petitu uznesenia.

Na pojednávaní dňa 27.11.2014 súd pripustil zmenu žaloby v znení: „Nahrádza sa prejav vôle žalovaného uzatvoriť zmluvu o prevode vlastníctva bytu medzi žalovaným ako predávajúcim a žalobcom v 1. rade a žalobcom v 2. rade ako kupujúcimi, predmetom ktorej je prevod vlastníctva bytu č. 8 na 1. poschodí bytového domu na ulici T. X súp. č. XXX na parcele registra „C“ parc. č. 421/1 o výmere 764 m2 zastavané plochy a nádvoria zapísané na LV č. XXXXX pre kat. územie I. K., okres J. X.. obec J. -

I. K.esto, spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, T. X,X vo veľkosti 930/10000 a spoluvlastníckeho podielu k pozemku parc. č. 421/1 zastavané plochy a nádvoría o výmere 764 m² vo veľkosti 930/10000 do bezpodielového spoluvlastníctva kupujúcich za dohodnutú kúpnu cenu vo výške 1.621,39 Eur v znení podľa zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktoré je prílohou tohto rozsudku“.

Právne vec posudzoval podľa § 161 ods. 3 O.s.p., § 29a ods. 1, § 19 ods. 1, § 18a, § 23 ods. 1, § 5 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len zák. č. 182/1993 Z.z.) a § 704 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ).

Okresný súd konštatoval, že právo žalobcov k nájmu bytu nie je sporné, nakoľko konanie vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16C/449/2009 vo veci účastníkov konania E. E. proti Mestu Košice o určenie práva nájmu k predmetnému bytu je právoplatne skončené tak, že žaloba žalobcu bola zamietnutá a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.09.2014. Dospel k záveru, že žalobcom vznikol spoločný nájom bytu č. X na T. X v J.. Žalobcovia ako spoloční nájomcovia nespĺnili ale podmienku v zmysle ustanovenia § 29a ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z., keďže žalobkyňa v 2. rade nepožiadala o prevod vlastníctva k predmetnému bytu žalovaného. Uviedol, že aj keď (samotný) návrh na zmenu žaloby žalobcu v 1. rade zo dňa 8.6.2011 s pripojením súhlasu žalobkyne v 2. rade, by bolo možné posudzovať ako prejav vôle žalobkyne v 2.rade uzatvoriť so žalovaným zmluvu o prevode vlastníctva bytu, ale tento návrh na zmenu žaloby so súhlasom žalobkyne v 2. rade so vstupom do konania nebol žalovanému doručený v lehote dvoch rokov pred rozhodnutím súdu vo veci, pričom pre súd je záväzný právny a skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku v zmysle § 154 ods. 1 O.s.p.. Vyslovil názor, že na strane žalobcov ide vo vzťahu k právu na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktorého sú spoločnými nájomcami o nerozlučné spoločenstvo, teda pre prevod bytu do BSM manželov je potrebný súhlasný prejav oboch manželov, keďže nejde o bežnú vec. Uviedol, že žalobe nie je možné vyhovieť, keďže od doručenia uznesenia o pripustení zmeny žaloby v zmysle pôvodného návrhu žalobcov zo dňa 6.8.2011 (správne má byť 8.6.2011 - poznámka odvolacieho súdu) žalovanému, ktoré uznesenie bolo doručené (súdom) žalovanému dňa 3.11.2014 neuplynula dvojročná zákonom stanovená lehota v zmysle § 29a ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z.. Na základe uvedeného uzavrel, že žalovanému neuplynula dvojročná lehota na uzatvorenie zmluvy o prevode vlastníctva bytu so žalobcami, a preto žalobu žalobcov ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal plný úspech, nepriznal náhradu trov konania, nakoľko ten si náhradu trov neuplatnil a žalobcovia v 1. a 2. rade v konaní neboli úspešní.

Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v 1. rade z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že súd správne konštatoval, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobcovia v 1. rade vznikol nárok na uzavretie zmluvy o prevode vlastníctva vyššie uvedeného bytu. Nebola sporná ani tá okolnosť, že žalobca v 1. rade dňa 18.12.2010 uzatvoril manželstvo so žalobkyňou v 2. rade, v dôsledku čoho vznikol žalobcom v súlade s ustanovením § 704 ods. 1 OZ spoločný nájom bytu manželmi. Žalobkyňa v 2. rade osobitnú žiadosť priamo žalovanému o prevod vlastníctva bytu nepodala (urobila tak iba prostredníctvom súdu). Poukázal na to, že skutočnosť, či žalobkyňa v 2. rade o odkúpenie bytu žalovaného požiadala alebo nie, je právne bezvýznamné. Právne posúdenie veci súdom prvého stupňa totiž neobstojí, pretože pokiaľ by zmluva o prevode vlastníctva bytu bola medzi žalobcom v 1. rade ako kupujúcim a žalovaným ako predávajúcim uzatvorená po uzavretí manželstva žalobcov, byt by bez ďalšieho patrila do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov a žalobkyňa v 2. rade by ani (len) nemusela byť účastníčkou konania. Uviedol, že ak súd prvého stupňa dospel k záveru, že hoci žalovaný bol povinný uzatvoriť zmluvu o „odkúpení“ bytu so žalobcom v 1. rade ešte pred uzatvorením jeho manželstva, táto jeho povinnosť nie je vymáhateľná žalobou o nahradenie prejavu vôle iba preto, že žalobcovia uzavreli manželstvo. Takýto výklad dotknutých ustanovení zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov súdom prvého stupňa popiera jeho účel a zmysel, ktorým je umožniť nájomcovi bytu, ktorý ním je, prevod bytu počas lehoty stanovenej zákonom na tento účel. Preto pre rozhodnutie súdu prvého stupňa bolo úplne bezvýznamné, či žalobca v 1. rade po uplynutí tejto lehoty následne manželstvo uzatvoril alebo nie a dokonca aj to, či žalobkyňa v 2. rade vôbec bola účastníčkou konania

alebo ňou mala byť. Nesprávne právne posúdenie veci videl žalobca v 1. rade aj v tom, že síce súd prvého stupňa mal preukázané, že žalobcovi v 1. rade vznikol nárok na uzatvorenie zmluvy o prevode vlastníctva, a teda vo vzťahu k žalobcovi mal žalobe vyhovieť, a na druhej strane žalobu žalobcu v 1. rade zamietol. V tejto časti je rozhodnutie prvostupňového súdu nepreskúmateľné, keďže súd sa nevysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia s touto skutočnosťou. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 83,89 €.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj žalobkyňa v 2. rade z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p.. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukázala na tie isté skutočnosti aké boli uvedené v odôvodnení odvolania žalobcu v 1. rade.

Žalovaný sa k odvolaniam nevyjadril. Vyjadrenie žalobkyne v 2. rade k odvolaniu žalobcu v 1. rade bolo žalobcovi v 1. rade doručené dňa 04.04.2016 a žalovanému dňa 04.04.2016.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcov ako podané včas oprávnenými osobami proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a § 205 ods. 2 písm. d/, f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre zrušenie rozsudku a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 212 ods. 3 O.s.p., § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O.s.p.).

Žalobca v 1. rade a žalobkyňa v 2. rade namietali odvolacie dôvody podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p., t. j. že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. (súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav), ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., (t. j. že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), a ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., (t. j. že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci).

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132-§ 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvého stupňa, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Preskúmovacia činnosť odvolacieho súdu zahŕňa v sebe skúmanie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa tak z hmotnoprávneho hľadiska ako aj postup súdu z hľadiska procesnoprávnych predpisov. Na vady konania pred súdom prvého stupňa odvolací súd prihliada len vtedy, ak tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 OSP), pričom na ne prihliada z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, či boli alebo neboli uplatnené v odvolaní.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., pretože takýmto postupom súdu je účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom, konkrétne realizácia jeho procesného práva účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu. Táto vada konania je dôvodom zrušenia rozhodnutia podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

Podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníka. V odôvodnení sa súd, rozhodujúci o uplatnenom nároku, musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vyporiada so všetkými relevantnými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom.

Z odôvodnenia rozsudku ohľadne vyššie uvedených nárokov, nie je zrejmé, ako súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu v 1. rade nie je dôvodná, ak sám okresný súd v rozhodnutí konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania žalobcovi v 1. rade vznikol nárok na uzatvorenie zmluvy o prevode vlastníctva predmetného bytu. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcov ohľadne nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia, nakoľko odôvodnenie rozsudku je v rozpore s výrokom rozsudku.

Podľa § 29a ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „citovaný zákon“), obec je povinná s nájomcom bytu uzavrieť zmluvu o prevode vlastníctva bytu do dvoch rokov odo dňa, keď nájomca požiada o prevod vlastníctva bytu podľa tohto zákona v dome, v ktorom požiada o prevod vlastníctva najmenej 50% nájomcov bytov. Túto povinnosť obec nemá, ak nájomcom bytu je právnická osoba, ak ide o byt v rodinnom dome alebo ak ide o byt, na ktorý sa nevzťahovala povinnosť previesť vlastníctvo bytu podľa § 29 ods. 3 a vlastníctvo tohto bytu prešlo na obec podľa osobitného predpisu.

Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu a s poukazom na ustanovenie § 29a ods. 1 citovaného zákona, odvolací súd dospel k záveru, že na základe zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa dospel k nesprávnym právnym záverom. Z vykonaného dokazovania totiž vyplynulo, a nebolo to ani medzi účastníkmi konania sporné, že žalobca v 1. rade požiadal žalovaného o prevod vlastníctva k predmetnému bytu v roku 1994, a následne po urgencii v roku 2004 mu bol zaslaný návrh zmluvy, uhradil aj časť kúpnej ceny a podpísal zmluvu o prevode vlastníctva bytu, ktorá však zo strany žalovaného nebola podpísaná. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca v 1. rade splnil podmienky vymedzené ustanovením § 29a ods. 1 citovaného zákona.

Nebolo spornou skutočnosťou v konaní, že žalobca v 1. rade uzatvoril so žalobkyňou v 2. rade dňa 18.12.2010 manželstvo, a žalobkyňa v 2. rade nepožiadala žalovaného o prevod vlastníctva

predmetného bytu. Súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenie § 704 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj ustanovenie § 29a ods. 1 citovaného zákona, ale nesprávne právne však posúdil úkony žalobcov, ak vychádzal zo záveru, že podmienky na prevod vlastníctva bytu musia byť splnené u oboch manželov súčasne.

Uzavretím manželstva vznikol žalobcom spoločný nájom bytu. Vo vzťahu k žiadosti o prevod vlastníctva bytu však musí každý z nájomcov prejavíť vôľu o prevod vlastníctva bytu samostatne, nakoľko vôľa jedného z manželov smerujúca k žiadosti o prevod vlastníctva bytu nemusí byť totožná s vôľou druhého z manželov (druhý manžel nemusí so žiadosťou o prevod vlastníctva bytu súhlasiť). Ak o byt žiadajúci nájomca uplatní svoje právo prostredníctvom súdu a bude žalovať vlastníka domu o nahradenie prejavu vôle, nie je dôvodné podmieňovať úspech jedného z nájomcov účasťou ostatných nájomcov resp. splnením podmienok na nahradenie vôle aj u ostatných nájomcov. Ak by bol byt prevedený do výlučného vlastníctva iba jednému z manželov, dotknutý manžel by sa mohol rovnako v zmysle ustanovenia § 701 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 40a Občianskeho zákonníka domáhať relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Vzhľadom na špecifickú bezpodielovosť spoluvlastníctva, nie je možné oddeľovať právny úkon prevodu podľa § 41 Občianskeho zákonníka, a dotknutý manžel by tak dovolaním sa relatívnej neplatnosti spochybnil prevod bytu ako celok. Dotknutého manžela však chráni ustanovenie § 143 Občianskeho zákonníka, keďže konajúci manžel nadobúda byt počas manželstva, bude v zásade patriť do masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dodáva, že ak u žalobkyne v 2. rade neboli splnené podmienky na nahradenie prejavu vôle ku dňu rozhodnutia okresného súdu (podmienky na nahradenie prejavu vôle vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade budú splnené najskôr 04.11.2016), nemožno túto skutočnosť vzťahovať aj na žalobcu v 1. rade, ktorý podmienky na nahradenie prejavu vôle splnil.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, ak žalobu zamietol, vychádzajúc zo záveru, že u oboch žalobcov neboli splnené podmienky na nahradenie prejavu vôle v znení požadovanom žalobcami.

Keďže okresný súd založil svoje rozhodnutie na právnych záveroch, ktoré nepovažuje odvolací súd za daného stavu veci za správne, odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil vec tomuto súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. za použitia § 221 ods. 2 O.s.p.).

Úlohou súdu v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť, riadiac sa pritom vyššie vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu. Povinnosťou súdu v novom rozhodnutí bude vyporiadať sa aj s námietkami žalobcov uvedenými v odvolaniach.

V novom rozhodnutí opätovne rozhodne súd prvého stupňa o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 /§3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 01.05.2011/.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.